

meget mere frisindet end den nuværende Regerings. Det er klart nok, at naar der forelaa som nu et enstemmigt Krav fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, vilde ingen Indenrigsminister kunne modsætte sig det. Det, som Hørring den Gang foreslog, modsætter den nuværende Indenrigsminister sig, thi det giver Kjøbenhavns Kommune for megen Selvstyre. Det, som den daværende Minister af Højre foreslog, har der været samlet Enstemmighed om i Udvalget. Jeg røber jo ikke nogen Hemmelighed, det er kommet offentlig frem. Jeg nævnte forleden Dag, at Provinspressen og „Agrardagbladet“ saa sig i Stand til at meddele Skatteudvalgets Betænkning samtidig med at den forelaa. I den læser man, at Udvalget enstemmig har vedtaget netop, hvad Hørring foreslog i 1897. Da Betænkningen derefter kom, var det udeladt. Det er altsaa kommet frem for Offentligheden, at hele Udvalget samlede sig om Indenrigsminister Hørrings Forslag af 1897. Naar det ikke kom frem, er det den nuværende Indenrigsministers Skyld, han modsatte sig det nemlig. Dette er ogsaa et Svar til Ordføreren. Han talte om, at man nærede en vis Frygt for Landstinget. Jeg tror ikke, denne Frygt har været bestemmende for Udvalget. Udvalget nærede den største Sympati, som ogsaa Ordføreren udtalte, for de Forslag, som fremkom fra de kjøbenhavnske Repræsentanters Side. Udvalget er til en vis Grad gaaet ind derpaa ved det Ændringsforslag, jeg omtalte, men som blev taget tilbage lige før Betænkningens Afgivelse. Naar Udvalget ikke gik ind derpaa, var det slet ikke af Hensyn til, hvorledes det en Gang vilde gaa i Landstinget, men udelukkende af Hensyn til den nuværende Regering, til den nuværende Indenrigsminister. Udvalget gjorde sin Stilling afhængig af den nuværende Indenrigsministers Stilling. Det er Sandheden i denne Sag. Det er Venstres Frygt for sin egen Indenrigsminister, som gør, at det ikke tager Hensyn til det kjøbenhavnske Venstres og Socialdemokratiets Krav.

Jeg vender tilbage til Indenrigsministerens Sammenligning mellem Forslaget af 1897 og det nu foreliggende. Jeg har vist for Kjøbenhavns Vedkommende, at

den daværende Ministers Forslag var mere liberalt for Kjøbenhavn, end den nuværendes. Det samme gælder Købstæderne og Landkommunerne. Læser man § 4 igennem i det Hørringske Forslag af 97, vil man finde, at den eneste Begrænsning i Kommunens fri Anvendelse af de Midler, der tilflyde den, er den, at der i de første tre Aar vil være at tage Hensyn til Statstilskuddet, hvis Indenrigsministeren skal give sit Samtykke til en Forhøjelse ud over det, som Købstadkommunalloven tillader. Det er altsaa kun en rent midlertidig Begrænsning. Det samme gælder for Landkommunernes Vedkommende, idet Amtsråadene der naturligvis kun staa i Stedet for Indenrigsministeren. Hvad der den Gang foretoges, var jo overordentlig hensynsfuldt og liberalt over for Kommunerne. Men saa er det rigtigt nok, at det varede ikke længe, før en vis Side af Folketinget og Landstinget blev betænkelig ved det Hørringske Forslag og ved, at de Penge, der vilde tilflyde Kommunerne, i for høj Grad skulde blive anvendte til kommunale Reforme, medens man fra kapitalistisk Side naturligvis ønskede, at de i saa høj Grad som muligt maatte blive anvendte til Skattelettelse for de enkelte Skatteydere. Saa er man kommen ind paa at begrænse Kommunens Selvstyre ved Vedtægter, som der slet ikke var Tale om i 1897. Saaledes er den virkelige Sammenhæng. Den ærede Indenrigsminister udtalte sig mod de kjøbenhavnske Repræsentanters Forslag med det Argument, at det vilde være en fuldstændig Omkalfatring af det foreliggende; det var en hel ny Sag, vi her indførte. Jeg forstaar ikke dette Ræsonnement, thi Sagen er den, at for Købstadkommunerne indfører man en fuldstændig Forandring, man indfører helt splinterny Skattebestemmelser, man ændrer den bestaaende Kommunallov for Købstæderne. Regeringen har endda ikke taget i Betænkning for samtlige baade Købstad- og Landkommuner at ændre hele den kommunale Forfatning paa den mest indgribende Maade ved §§ 32 og 33. Jeg forstaar ikke den megen Talen om, at vi her indføre noget nyt, hvor det hele, vi kræve, er Ret til, nu da vi faa en Statsindkomstskat med stigende Skala, saa ogsaa at lægge denne